

Sygn. akt II KK 176/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **D. O. i M. K.**

skazanych z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanych

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 lutego 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 26 października 2012 r.,

na podstawie art. 532 § 2 kpk

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanych D. O. i M. K., adw. E. L., wniosła kasację od wymienionego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego. W kasacji tej został zamieszczony wniosek o wstrzymanie wykonania, wobec D. O. i M. K., kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 października 2012 r., sygn. akt [...].

W uzasadnieniu wniosku obrońca podniosła, że zarzuty kasacyjne i ich uzasadnienie wskazują na oczywiste oraz rażące uchybienia wyroku Sądu odwoławczego i z tej przyczyny uznała, że konieczne jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Obrońca skazanych w sposób wręcz lakoniczny uzasadniła swoje stanowisko, nie wskazując konkretnych argumentów odnoszących się do sytuacji D. O. i M. K., które mogłyby przemawiać za wstrzymaniem wykonania objętego kasacją orzeczenia. Należy podkreślić, że wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Do tych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Nadto niezbędne jest wykazanie, że wykonanie orzeczenia pociągnie dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. np. post. SN z 30 września 1997 r., II KKN 329/97, OSNPP 5/1998, poz. 12; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97, OSNPP 9/1998, poz. 14; z 4 września 1998 r., II KKN 178/98, OSNPP 3/1999, poz. 20 i z 7 września 1998 r., II KKN 262/98, OSNPP 3/1999, poz. 19).

W rozpatrywanej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Obrońca w wywiedzionej kasacji, podniosła zarzuty obrazy prawa materialnego – art. 12 k.k. i procesowego a to: art. 5, 7, 433 § 2 i 457 § 3 k.p.k., jednak nie przesądzając, jakie orzeczenie zapadnie w wyniku rozpoznania kasacji, nie sposób jest się wypowiedzieć co do zasadność podniesionych zarzutów kasacyjnych bez przeprowadzenia pogłębionej analizy sprawy, ta zaś nastąpi na rozprawie. Niezależnie od tego w złożonym wniosku jego autorka nie podjęła żadnej próby wykazania, że w aktualnym stanie sprawy wykonanie zaskarżonego wyroku wiązałoby się z niekorzystnymi dla skazanych następstwami, które miałyby charakter poważny i nieodwracalny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.